

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการทำให้ตนเองเสียเปรียบกับการดำรงแรงจูงใจภายใน ในการทำกิจกรรม ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลองในรูปความเรียง และตาราง

เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสะดวกในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอใช้สัญลักษณ์แทนความหมายดังนี้

HS	หมายถึง	ผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง
LS	หมายถึง	ผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ
n	หมายถึง	จำนวนตัวอย่างในแต่ละเงื่อนไขการทดลอง
M	หมายถึง	ค่ามัชฌิมเลขคณิต
SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	หมายถึง	ค่าสถิติทดสอบความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ระหว่างตัวแปรต้น 3 ตัวคือผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง - ต่ำ เงื่อนไขมีการแข่งขัน - ไม่มีการแข่งขัน ผลป้อนกลับว่าแพ้ (คะแนนน้อยกว่า) - ชนะ (คะแนนมากกว่า) กับตัวแปรตาม 5 ตัวคือเวลาที่ใช้ฝึกซ้อมความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ การตั้งเป้า เวลาที่ใช้เล่นพินบอลในช่วงเวลาอิสระ ความชอบในการเล่นพินบอล ความสนุกสนานในการเล่นพินบอล ได้ค่ามัชฌิมเลขคณิตของตัวแปรตาม 5 ตัว ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของเวลาที่ใช้ฝึกซ้อมความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ การตั้งเป้า เวลาที่ใช้เล่นฟิบบอล ในช่วงเวลาอิสระ ความชอบในการเล่น ฟิบบอล ความสนุกสนานในการเล่นฟิบบอล ในแต่ละเงื่อนไข

ตัวแปรอิสระ			ตัวแปรตาม				
SH (A)	เงื่อนไข (B)	ผลป้อนกลับ (C)	เวลาฝึกซ้อมระหว่างตากับมือ (วินาที)	ตั้งเป้า	เวลาที่ใช้เล่นฟิบบอลในช่วงเวลาอิสระ (วินาที)	ความชอบในการเล่นฟิบบอล	ความสนุกสนานในการเล่นฟิบบอล
HS	แข่ง (n=40)	แพ้ (n=20)	157.95	0.50	192.25	11.20	23.10
		ชนะ(n=20)	150.00	0.55	256.50	11.45	23.70
	ไม่แข่ง (n=40)	แพ้ (n=20)	198.50	0.65	250.20	10.80	21.35
		ชนะ(n=20)	139.70	0.70	255.00	11.25	22.75
LS	แข่ง (n=40)	แพ้ (n=20)	142.30	0.75	211.25	10.75	20.70
		ชนะ(n=20)	150.90	0.80	234.00	11.20	23.35
	ไม่แข่ง (n=40)	แพ้ (n=20)	121.70	0.70	234.90	11.45	23.15
		ชนะ(n=20)	159.50	0.65	218.65	11.45	22.90
รวม แพ้ (n=80)			155.11	0.65	222.15	11.05	22.08
รวม ชนะ (n=80)			150.03	0.68	241.04	11.34	23.18
รวม แข่ง (n=80)			150.29	0.65	223.50	11.15	22.71
รวม ไม่แข่ง (n=80)			154.85	0.68	239.69	11.24	22.54
รวม HS (n=80)	แข่ง (n=40)		153.98	0.53	224.38	11.33	23.40
	ไม่แข่ง (n=40)		169.10	0.68	252.60	11.03	22.05
รวม LS (n=80)	แข่ง (n=40)		146.60	0.78	222.63	10.98	22.03
	ไม่แข่ง (n=40)		140.60	0.68	226.78	11.45	23.03
รวม HS (n=80)	แพ้ (n=40)		178.23	0.58	221.23	11.00	22.23
	ชนะ (n=40)		144.85	0.63	255.75	11.35	23.23
รวม LS (n=80)	แพ้ (n=40)		132.00	0.73	223.08	11.10	21.93
	ชนะ (n=40)		155.20	0.73	226.33	11.33	23.13

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความแปรปรวน 3 ทาง (3-way ANOVA) ระหว่างตัวแปรต้น 3 ตัว กับตัวแปรตาม 5 ตัว ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตาราง ข - ง ภาคผนวก ค สรุปได้ดังนี้

ผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง - ต่ำ เจื่อนไขแข่งขัน - ไม่แข่งขัน ผลป้อนกลับว่าแพ้ - ชนะ มีได้ส่งผลต่อเวลาที่ใช้ฝึกซ้อมความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ การตั้งเป้า เวลาที่ใช้เล่นพินบอล ในช่วงเวลาอิสระ ความชอบในการเล่นพินบอล และปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น 3 ตัว มีได้ส่งผลต่อตัวแปรตาม 4 ตัวข้างต้นเช่นกัน

เมื่อพิจารณาตัวแปรผลป้อนกลับว่าแพ้ - ชนะ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง - ต่ำ กับเจื่อนไขแข่งขัน - ไม่แข่งขัน พบว่าส่งผลต่อความสนุกสนานในการเล่นพินบอล อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยต้องการทดสอบความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต ของเวลาที่ใช้ฝึกซ้อมความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ การตั้งเป้า เวลาที่ใช้เล่นพินบอลในช่วงเวลาอิสระ ความชอบในการเล่นพินบอล ความสนุกสนานในการเล่นพินบอล กับกลุ่มตัวอย่างแต่ละเจื่อนไขโดยลงลึกในรายละเอียด ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของเวลาที่ใช้ฝึกซ้อมความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ การตั้งเป้า เวลาที่ใช้เล่นพินบอล ในช่วงเวลาอิสระ ความชอบในการเล่นพินบอล ความสนุกสนานในการเล่นพินบอล ระหว่างผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง และผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ ด้วยสถิติทดสอบค่าที (t - test)

ตารางที่ 5 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที (t – test) ของเวลาที่ใช้ฝึกซ้อมความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ การตั้งเป้า เวลาที่ใช้เล่นพินบอล ในช่วงเวลาอิสระ ความชอบในการเล่นพินบอล ความสนุกสนานในการเล่นพินบอล ระหว่างผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงและผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ

ตัวแปรตาม	HS (n=80)		LS (n=80)		t
	M	SD	M	SD	
เวลาในการฝึกซ้อม (วินาที)	161.54	102.78	143.60	83.33	1.21
ตั้งเป้า	0.60	0.49	0.73	0.45	<u>-1.68*</u>
เวลาที่ใช้เล่นพินบอล ในช่วงเวลาอิสระ (วินาที)	238.49	122.92	224.70	122.88	0.71
ความชอบในการเล่นพินบอล	11.18	1.95	11.21	1.72	-0.13
ความสนุกสนาน	22.73	3.42	22.53	3.49	0.37

*p < .05

t หมายถึง ค่าทดสอบทีเมื่อวิเคราะห์แยกความแปรปรวน

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต ของเวลาที่ใช้ฝึกซ้อมความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ พบว่าผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงใช้เวลาฝึกซ้อม (M = 161.54) ส่วนผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำใช้เวลาฝึกซ้อม (M = 143.60) ทั้งผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงและผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ ใช้เวลาฝึกซ้อมความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ ไม่แตกต่างกัน

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของการตั้งเป้า พบว่าผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง ตั้งเป้า (M = 0.60) ส่วนผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ ตั้งเป้า (M = 0.73) ผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงตั้งเป้าต่ำกว่าผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1.2

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของเวลาที่ใช้เล่นพินบอล ในช่วงเวลาอิสระ พบว่าผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงใช้เวลาในช่วงเวลาอิสระ ($M = 238.49$) ส่วนผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำใช้เวลาเล่นพินบอล ในช่วงเวลาอิสระ ($M = 224.70$) ทั้งผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงและผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำใช้เวลาเล่นพินบอล ในช่วงเวลาอิสระ ไม่แตกต่างกัน

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของความชอบในการเล่นพินบอล พบว่าผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงมีความชอบในการเล่นพินบอล ($M = 11.18$) ส่วนผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำมีความชอบในการเล่นพินบอล ($M = 11.21$) ทั้งผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง และผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ มีความชอบในการเล่นพินบอล ไม่แตกต่างกัน

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของความสนุกสนานในการเล่นพินบอล พบว่าผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงมีความสนุกสนานในการเล่นพินบอล ($M = 22.73$) ส่วนผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำมีความสนุกสนานในการเล่นพินบอล ($M = 22.53$) ทั้งผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงและผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ มีความสนุกสนานในการเล่นพินบอล ไม่แตกต่างกัน

2. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต ของเวลาที่ใช้ฝึกซ้อมความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ การตั้งเป้า เวลาที่ใช้เล่นพินบอล ในช่วงเวลาอิสระ ความชอบในการเล่นพินบอล ความสนุกสนานในการเล่นพินบอล ระหว่าง ผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงในเงื่อนไขแข่งขัน และผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำในเงื่อนไขแข่งขัน ด้วยสถิติทดสอบค่าที (t -test)

ตารางที่ 6 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที (t – test) ของเวลาที่ใช้ฝึกซ้อมความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ การตั้งเป้า เวลาที่ใช้เล่นพินบอลในช่วงเวลาอิสระ ความชอบในการเล่นพินบอล ความสนุกสนานในการเล่นพินบอล ระหว่างผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงในเงื่อนไขแข่งขัน และผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำในเงื่อนไขแข่งขัน

ตัวแปรตาม	HS แข่งขัน (n=40)		LS แข่งขัน (n=40)		t
	M	SD	M	SD	
เวลาในการฝึกซ้อม (วินาที)	153.98	104.02	146.60	94.02	0.33
ตั้งเป้า	0.53	0.51	0.78	0.42	<u>-2.40**</u>
เวลาที่ใช้เล่นพินบอลในช่วงเวลาอิสระ (วินาที)	224.38	137.00	222.63	124.16	0.06
ความชอบในการเล่นพินบอล	11.33	2.03	10.98	2.04	-0.77
ความสนุกสนาน	23.40	2.71	22.03	4.10	1.77

**p < .01

t หมายถึง ค่าทดสอบทีเมื่อวิเคราะห์แยกความแปรปรวน

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต ของเวลาที่ใช้ฝึกซ้อมความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ พบว่าในเงื่อนไขแข่งขันผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงใช้เวลาฝึกซ้อม (M = 153.98) ส่วนผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำใช้เวลาฝึกซ้อม (M = 146.60) ทั้งผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงในเงื่อนไขแข่งขัน และผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำในเงื่อนไขแข่งขัน ใช้เวลาฝึกซ้อมความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือไม่แตกต่างกัน

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของการตั้งเป้า พบว่าในเงื่อนไขแข่งขัน ผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง ตั้งเป้า (M = 0.53) ส่วนผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ ตั้งเป้า (M = 0.78)

ผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงในเงื่อนไขแข่งขัน ตั้งเป้าต่ำกว่าผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำในเงื่อนไขแข่งขัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2.2

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของเวลาที่ใช้เล่นพินบอลในช่วงเวลาอิสระ พบว่าในเงื่อนไขแข่งขันผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง ใช้เวลาเล่นพินบอลในช่วงเวลาอิสระ ($M=224.38$) ส่วนผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ ใช้เวลาเล่นพินบอลในช่วงเวลาอิสระ ($M=222.63$) ทั้งผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงในเงื่อนไขแข่งขัน และผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำในเงื่อนไขแข่งขัน ใช้เวลาเล่นพินบอลในช่วงเวลาอิสระ ไม่แตกต่างกัน

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของความชอบในการเล่นพินบอล พบว่าในเงื่อนไขแข่งขันผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง มีความชอบในการเล่นพินบอล ($M = 11.33$) ส่วนผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ มีความชอบในการเล่นพินบอล ($M = 10.98$) ทั้งผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงในเงื่อนไขแข่งขัน และผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำในเงื่อนไขแข่งขันมีความชอบในการเล่นพินบอล ไม่แตกต่างกัน

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต ของความสนุกสนานในการเล่นพินบอล พบว่าในเงื่อนไขแข่งขันผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง มีความสนุกสนานในการเล่นพินบอล ($M = 23.40$) ส่วนผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ มีความสนุกสนานในการเล่นพินบอล ($M= 22.03$) ทั้งผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงในเงื่อนไขแข่งขัน และผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำในเงื่อนไขแข่งขัน มีความสนุกสนานในการเล่นพินบอล ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต ของเวลาที่ใช้เล่นพินบอล ในช่วงเวลาอิสระระหว่างผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง / ผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ ในเงื่อนไขที่แพ้ในการแข่งขัน - ไม่แข่งขัน และผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง / ผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ ในเงื่อนไขที่ชนะในการแข่งขัน - ไม่แข่งขัน ด้วยสถิติทดสอบค่าที (t - test)

ตารางที่ 7 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที (t – test) ของเวลาที่ใช้เล่นพินบอล ในช่วงเวลาอิสระ ระหว่างผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง / ผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำในเงื่อนไขที่แพ้ในการแข่งขัน - ไม่แข่งขัน และผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง / ผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำในเงื่อนไขที่ชนะในการแข่งขัน - ไม่แข่งขัน

Self – Handicapping	แข่งขัน					ไม่แข่งขัน				
	แพ้ (n=20)		ชนะ (n=20)		t	คะแนนน้อยกว่า (n=20)		คะแนนมากกว่า (n=20)		t
	M	SD	M	SD		M	SD	M	SD	
HS	192.25	145.52	256.50	123.20	-1.51	250.20	99.23	255.00	116.60	-0.14
LS	211.25	119.82	234.00	130.44	-0.57	234.90	121.20	218.65	127.25	0.41

จากตารางที่ 7 เมื่อพิจารณาค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต ของเวลาที่ใช้เล่นพินบอล ในช่วงเวลาอิสระ พบว่าผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงในเงื่อนไขการแข่งขัน - แพ้ ใช้เวลาเล่นพินบอลในช่วงเวลาอิสระ (M = 192.25) ส่วนผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงในเงื่อนไขการแข่งขัน - ชนะ ใช้เวลาเล่นพินบอลในช่วงเวลาอิสระ (M = 256.50) ทั้งผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงในเงื่อนไขการแข่งขัน - แพ้ และในเงื่อนไขที่แข่งขัน - ชนะ ใช้เวลาเล่นพินบอลในช่วงอิสระ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3.1

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต ของเวลาที่ใช้เล่นพินบอลในช่วงเวลาอิสระ พบว่าผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงในเงื่อนไขไม่แข่งขัน - แพ้ ใช้เวลาเล่นพินบอล ในช่วงเวลาอิสระ (M=250.20) ส่วนผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงในเงื่อนไขไม่แข่งขัน - ชนะ ใช้เวลาเล่นพินบอลในช่วงเวลาอิสระ (M = 255.00) ทั้งผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงในเงื่อนไขไม่แข่งขัน - แพ้ และในเงื่อนไขไม่แข่งขัน - ชนะ ใช้เวลาเล่นพินบอล ในช่วงเวลาอิสระ ไม่แตกต่างกัน

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต ของเวลาที่ใช้เล่นพินบอลในช่วงเวลาอิสระ พบว่าผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำในเงื่อนไขแข่งขัน - แพ้ ใช้เวลาเล่นพินบอลในช่วงเวลาอิสระ (M = 211.25) ส่วนผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำในเงื่อนไขแข่งขัน - ชนะ ใช้เวลาเล่นพินบอลในช่วงเวลาอิสระ (M = 234.00) ทั้งผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำในเงื่อนไขแข่งขัน - แพ้ และในเงื่อนไขแข่งขัน - ชนะ ใช้เวลาเล่นพินบอลในช่วงเวลาอิสระ ไม่แตกต่างกัน

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต ของเวลาที่ใช้เล่นพินบอลในช่วงเวลาอิสระ พบว่าผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำในเงื่อนไขไม่แข่งขัน - แพ้ ใช้เวลาเล่นพินบอล ในช่วงเวลาอิสระ (M = 234.90) ส่วนผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำในเงื่อนไขไม่แข่งขัน - ชนะ ใช้เวลาเล่นพินบอลในช่วงเวลาอิสระ (M = 218.65) ทั้ง ผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำในเงื่อนไขไม่แข่งขัน - แพ้ และในเงื่อนไขไม่แข่งขัน - ชนะ ใช้เวลาเล่นพินบอลในช่วงเวลาอิสระ ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต ของเวลาที่ใช้เล่นพินบอล ในช่วงเวลาอิสระ ระหว่างผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงในเงื่อนไขที่แข่งขัน - แพ้ และผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำในเงื่อนไขแข่งขัน - แพ้ ด้วยสถิติทดสอบค่าที (t - test)

ตารางที่ 8 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที (t - test) ของเวลาที่ใช้เล่น pinball ในช่วงเวลาอิสระ ระหว่างผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงในเงื่อนไขแข่งขัน - แพ้ และผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำในเงื่อนไขแข่งขัน - แพ้

ตัวแปรตาม	HS แข่งขัน แพ้ (n=20)		LS แข่งขัน แพ้ (n=20)		t
	M	SD	M	SD	
เวลาที่ใช้เล่นพินบอล ในช่วงเวลาอิสระ (วินาที)	192.25	145.52	211.25	119.82	-0.45

จากตารางที่ 8 เมื่อพิจารณาค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต ของเวลาที่ใช้เล่นพิณบอลในช่วงเวลาอิสระ พบว่าผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงในเงื่อนไขแข่งขัน - แพ้ ใช้เวลาเล่นพิณบอลในช่วงเวลาอิสระ ($M = 192.25$) ส่วนผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำในเงื่อนไขแข่งขัน - แพ้ ใช้เวลาเล่นพิณบอลในช่วงเวลาอิสระ ($M = 211.25$) ทั้งผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงในเงื่อนไขแข่งขัน - แพ้ และผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำในเงื่อนไขแข่งขัน - แพ้ ใช้เวลาเล่นพิณบอลในช่วงเวลาอิสระ ไม่แตกต่างกัน

5. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต ของความสนุกสนานในการเล่นพิณบอลระหว่างผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง - ผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ เมื่อใช้เวลาฝึกซ้อมความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือมาก และ เมื่อใช้เวลาฝึกซ้อมความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือน้อย

ตารางที่ 9 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที (t - test) ของความสนุกสนานในการเล่นพิณบอล ผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง - ผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ เมื่อใช้เวลาฝึกซ้อมความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือมาก และ เมื่อใช้เวลาฝึกซ้อมความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือน้อย

เวลาในการฝึกซ้อม (วินาที)	HS			LS		
	M	SD	t	M	SD	t
ซ้อมมาก (n=22)	21.86	4.21	-0.44	22.14	4.49	0.57
ซ้อมน้อย (n=22)	22.36	3.23		21.45	3.43	

จากตารางที่ 9 เมื่อพิจารณาค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต ของความสนุกสนานในการเล่นพินบอล พบว่าผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง เมื่อใช้เวลาฝึกซ้อมความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือน้อย มีความสนุกสนานในการเล่นพินบอล ($M = 22.36$) ส่วนผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง เมื่อใช้เวลาฝึกซ้อมความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือมาก มีความสนุกสนานในการเล่นพินบอล ($M = 21.86$) ทั้งผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง เมื่อใช้เวลาฝึกซ้อมความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือน้อย และเมื่อใช้เวลาฝึกซ้อมความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือมาก มีความสนุกสนานในการเล่นพินบอล ไม่แตกต่างกัน

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต ของความสนุกสนานในการเล่นพินบอล พบว่าผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำเมื่อใช้เวลาฝึกซ้อมความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือมาก มีความสนุกสนานในการเล่นพินบอล ($M = 22.14$) ส่วนผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ เมื่อใช้เวลาฝึกซ้อมความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือน้อย มีความสนุกสนานในการเล่นพินบอล ($M = 21.45$) ทั้งผู้มีนิสัยทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ เมื่อใช้เวลาฝึกซ้อมความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือมาก และเมื่อใช้เวลาฝึกซ้อมความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือน้อย มีความสนุกสนานในการเล่นพินบอล ไม่แตกต่างกัน